

[Industriministeren]

den situation? Der er peget på to muligheder: Den ene mulighed er, at man stiller garanti eller regaranti, som vi gør her over for Danmarks Skibskreditfond, også over for andre. Det er vi meget betænkelige ved. Den anden mulighed er, at tredjelandssrederen indfrier skibet kontant, og at man finansierer skibet igen. Det er en mulighed, som vi mener kan bruges, og jeg er sikker på, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet kan komme med et svar til hr. Rahbæk Møller, der betyder, at man kan finansiere også den form for skibe, der entreres af et værfts datterselskab. Det er bestemt hensigten, at vi skal nå til en løsning på det, og det er jeg sikker på at vi gør.

Så er der hr. Kim Behnke, der også spurgte om de internationale forhold. Jeg tror, jeg har prøvet at redegøre for dem så kort og så præcist, som det er muligt. Hr. Kim Behnkes beskrivelse af den finansielle sektor står jo for sig selv; den synes jeg vi skal lade stå. Det er klart, at den finansielle sektor ikke har kunnet leve op til de mål, som den finansielle sektor satte sig, og det er derfor, vi nu går ind med denne regarantiordning.

Imidlertid håber vi naturligvis på, at hele markedet vil blive præget af en positiv tendens, der begrunder sig i, for det første at der stilles stigende miljøkrav til skibe, for det andet at der kommer mere gang i verdenshandelen. Disse to faktorer skulle meget gerne tilsammen betyde, at vi får en mere rentabel skibsbygningsindustri i EF og også i Danmark.

Jeg kan bekræfte fru Merethe Due Jensens oplysninger om, at der er tale om en regarantiordning, der ikke indebærer statsstøtte, en ordning, der finansieres af præmien på 2 pct. Som man vil kunne se af de beregninger, der indgår i det forhandlingsgrundlag, som partierne forhandlede på i sin tid, er der tale om en ganske robust ordning, og jeg ser frem til, at vi kan forhandle den på plads med EF, således at vi kan få ordningen godkendt.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg vil gerne takke industriministeren for hans bekræftelse af, at det er vores aftale af 3. februar, der gælder, men jeg vil gerne endnu en gang sige, at jeg synes, det er uheldigt formuleret i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg synes stadig væk, der kan være tvivl om, hvor-

vidt det bliver industriministerens budget, der skal dække noget af det her, eller det bliver fonden. I den anledning vil jeg anbefale, at vi finder en regnskabsmæssig konstruktion, som gør, at der ikke i årene fremover kan være tvivl, hvis vi skulle glemme, hvad vi har aftalt i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om ungdomsydelsens visitationsperiode).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 24/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lone Møller (S):**

Dette lovforslag er et led i udmøntningen af den tillægsaftale, et meget bredt flertal den 15. februar 1993 indgik vedrørende aktiveringsforliget for sommeren 1992.

Forslaget går i al sin enkelhed ud på midlertidigt at forlænge visitationsperioden for kommunerne, dvs. den frist, som kommunerne har, inden de skal give de unge et aktivt tilbud efter ungdomsydelsesordningen.

Socialdemokratiet har den opfattelse, at den optimale visitationsperiode generelt set er 3 måneder. Det har vi aldrig lagt skjul på, og undersøgelser viser jo også, at en stor del af de unge er ude af systemet igen, allerede inden den periode er udløbet. Derfor betragter vi ethvert skridt i forlængelse af visitationsperioden som et skridt i den rigtige retning.